

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: K. S. A. H.**, nar. „X“, státní příslušnost Pákistánská islámská republika, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Josefem Klofáčem, advokátem, se sídlem v České Lípě, Sokolská 270, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, náměstí Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, Praha, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.3.2013, č.j. MV-23391-4/So-2013,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal zdejšímu soudu žalobu, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11.3.2013, č.j. MV-23391-4/So-2013, kterým došlo k novému posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza k pobytu nad 90 dnů za účelem podnikání. Po opětovném posouzení žádosti žalobce dospěl žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí k závěru, že je dán důvod pro neudělení dlouhodobého víza k pobytu nad 90 dnů podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu“).

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného, než podanou žalobu s odkazem na některé písmeno § 46 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) usnesením odmítnout.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný, přičemž ust. §

68 písm. e) s.ř.s. stanovuje, že žaloba je nepřipustná tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle § 171 písm. a) zákona o pobytu jsou z přezkoumání soudem vyloučena rozhodnutí o neudělení víza; to neplatí, jde-li o neudělení víza rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie.

Z nálezu Ústavního soudu ze dne 24.4.2012, Pl. ÚS 23/11, www.usoud.cz, vyplývá, že po celou dobu účinnosti zákona o pobytu cizinců je rozhodovací praxe Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu ustálena na tom, že z Listiny ani z mezinárodních smluv o lidských právech neplyne cizincům právo na pobyt na území České republiky. Nemají tudíž ani nárok na udělení pobytového víza. Ústavní soud uzavírá, že na dosud traktovaném závěru, dle něhož v případě rozhodnutí o neudělení víza nemůže dojít k zásahu do základních práv a svobod, trvá. Je tudíž v kompetenci zákonodárce toto řízení vyloučit ze soudního přezkumu, aniž by se tím dostal do rozporu s dikcí čl. 36 odst. 2 Listiny.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10.9.2009, 9 As 95/2008, www.nssoud.cz, zamítnutí vstupu na území České republiky v podobě rozhodnutí o neudělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem zaměstnání představuje výkon diskreční moci státu, a pokud v daném případě není cizinci garantovaná soudní ochrana, nelze to považovat za rozporné s čl. 36 odst. 2 Listiny. Cizinci ústavně zaručené právo vstupu a pobytu na území České republiky nespovědí, a proto samotné neudělení víza nemůže bez dalšího porušit jeho právo na rodinný život.

Soud má za to, že uvedené judikáty dopadají i na projednávaný případ, neboť se v tomto případě jedná o neudělení víza k pobytu nad 90 dnů, přičemž žalobce není rodinným příslušníkem občana Evropské unie.

V daném případě nebylo žalobci uděleno dlouhodobé vízum k pobytu nad 90 dnů podle § 30 a násl. zákona o pobytu z důvodu uvedeného v ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu. V daném případě se tak jedná o rozhodnutí, které je zákonem o pobytu z přezkumné činnosti soudu vyloučeno, neboť bylo rozhodováno o udělení víza. Proti žalobou napadenému rozhodnutí tak není poskytována soudní ochrana, což však nelze považovat za porušení práv žalobce.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že žalobce se domáhá přezkumu rozhodnutí, které je ze soudního přezkumu vyloučeno. Proto soudu nezbylo, než žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. výrokem I. usnesení jako nepřipustnou odmítnout s odkazem na ust. § 68 písm. e) a ust. § 171 písm. a) zákona o pobytu.

Z důvodu odmítnutí žaloby současně v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. soud ve výroku usnesení II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O žádosti o osvobození od soudního poplatku soud nerozhodoval z důvodu odmítnutí žaloby.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 3.7.2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová